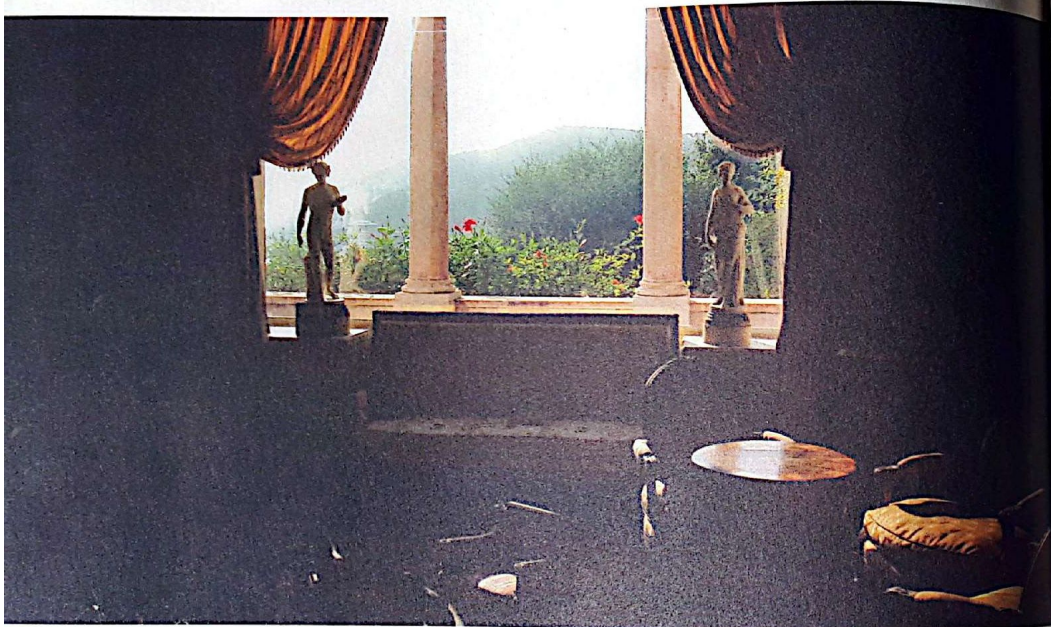

REPORTAJ VERNISAJUL DIN APARTAMENT

de Iulia Stancu

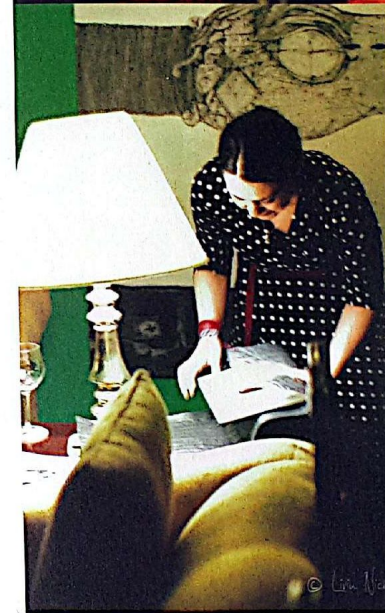
Ușa e larg deschisă, iar gazda zâmbeste din prag, deși nu ne-a văzut niciodată. Întru împreună cu persoana întâlnită în hol și pare că suntem într-o poveste de inițiere, o întâlnire conspirativă.

Este o întâlnire la care invitații aduc mici atenții gurmande, potrivite cu o degustare de vin. De altfel, în sufrageria imensă sticlele de vin atrag atenția oaspeților înaintea lucrărilor de artă – ceea ce demonstrează de la început că nu este un vernisaj obișnuit. Doi tineri discută în fața unui tablou uriaș, pe marginea subiectului acestuia – nu e o discuție între cunosători, se glumește, dar interesul e real. Artistul încă nu a sosit, așa că se simt în largul lor și îi „dezbate” pictura. Fiecare dintre invitați face un tur al sufrageriei și decide care este lucrarea preferată – nu că ar vrea neapărat să o cumpere, dar este un impuls natural. De altfel, totul e natural, nimeni nu se forțează să pară interesat sau cunoscător. Treptat, sub zâmbetele largi descopăr că se ascund corporatiști, avocați, oameni din administrație.

Inspirat de ideea de Apartment Gallery din occident, conceptul La Galerie Petite (Nomad Art Gallery) presupune mic vernisaj într-un apartament, plus alte două evenimente, astfel încât aproximativ 100 de oameni să vadă lucrările artistului respectiv. Daniela Staicu a pornit proiectul cu o idee simplă: „Omul (artistul, n.n.) a pus acolo emoție, eu vreau să îl cunosc. Cred că este important să existe cât mai multe inițiative care să aducă arta mai aproape de oameni, în spațiile pe care le frecventează ei. Trebuie să ne reamintim că lucrările de artă poartă o încărcătură emoțională și estetică de care avem nevoie, acasă sau la birou”.

Astfel, nu doar apartamentele sunt vizate. La Galerie Petite aduce arta în spații în care ne mișcăm zi de zi: pe stradă, în aeroport, în restaurante, în mediul business. De pildă,

Punerea poveștii într-o altă poveste, până la o continuare a acesteia. De regulă, obiectul de artă este și un obiect estetic, iar el, nu de puține ori, creează o barieră între opera ca valoare și personalitatea spațiului nostru. În privința expozițiilor de tip experiment, prezentarea artei alături de autor în cadrul intim aduce poate un model nou de socializare. Acela în care se propune opera într-un context finit (locuința) sau arta la tine acasă”, spune el.

Daniela a organizat până acum șapte astfel de expoziții în România, într-un apartament și într-un spațiu de birouri, plus una într-o mansardă din Bruxelles, toate sub umbrela „Meet the artist”, accesul făcându-se numai pe baza invitației din partea organizatorilor și a gazdei.

Ideea nu este nouă. Ea a apărut mai degrabă în urma entuziasmului iubitorilor de artă, fără a avea neapărat un scop comercial. Spațiile inedite de expunere au fost inițial „rezervate” artiștilor la debut, mai deschiși experimentelor. De altfel, Financial Times atrage atenția într-un articol că acest fenomen al expunerii în spații inedite a devenit posibil tocmai datorită artei contemporane.

De pildă, The Long Night a fost un turneu de-o noapte în case private din București realizat de românii de la Apparatus 22. Seria de vizite nocturne (realizate doar acasă la cei care rezervau o astfel de experiență) aducea un radio special, la care se ascultau două „emisiuni” produse de Apparatus 22 și franco-belgianul Simon Asencio pentru lucrarea-radio „The Continuum Broadcast”. Aceasta este a doua dintr-o serie de lucrări colaborative care reflectează asupra puterii radioului de a informa și distra, fiind în același timp instrument de manipulare sau emancipare.

Instalația „The Continuum Broadcast” care a călătorit prin București este, de fapt, un aparat radio vintage transformat cu ajutorul unor pasionați de robotică, astfel încât să redea fișiere digitale în loop continuu pe mai multe canale. Publicul putea alege canalul dorit sau trece haotic prin cele două canale.

Prima parte a proiectului, The Hour Broadcast, a fost prezentată în instituții internaționale de artă și expoziții foarte diverse (Akademie Schloss Solitude din Stuttgart, Galleria Piu din Bologna, printre altele). „Pentru The Continuum Broadcast ne-am gândit îndelung la cea mai bună modalitate de a prezenta lucrarea”, povestește Dragoș Olea. „După ceva discuții, am decis să mergem în afara instituției de artă și să prezentăm lucrarea ca un <serviciu public> și așa s-a născut ideea unui tur în case private din București realizat de Apparatus 22 cu sprijinul unor

lucrarea „The Hope” a artistei Zoia și a fost găzduită pentru o lună de Dionysos Wine Bar. „Cel mai bine observi o lucrare de artă dacă ai șansa să o vezi într-un spațiu asemănător cu cel în care locuiești sau lucrezi. Este o experiență nouă pentru români să poată observa într-un apartament 10-15 lucrări și să aibă ocazia ca, în cadrul aceluia spațiu, să discute cu artistul despre ele. În plus, este un format în care oamenii se simt relaxați și doritori să observe, să întrebe”, mai spune Daniela.

Cât despre artiști, ei aplaudă astfel de „experiment expozițional”, pentru că „aduce arta aproape scenografic în locuințe”, spune Daniel Stancu, artist care a expus la inițiativa Nomad Art Gallery. „Cred că de multe ori obiectului de artă îi lipsește funcționalitatea, legătura cu spațiul deja personalizat.